

VEIEN TIL NORDSIDA AV FJORDEN. Tidligere fylkesveg 51

Uttalelse fra de 8 husstandene med fast bosetting.

Til denne veien sokner 8 husstander med fast bosetting, ca 90 fritidshytter og ca 25.000 daa skogareal.

Vi vil på det sterkeste protestere mot den planlagte nedklassifiseringen. Vi er også provosert over at forslag om nedklassifisering av veier i utkantene gang på gang fremmes av kommunens administrasjon, samtidig som veier i sentrum skjermes. Heldigvis har slike forslag hittil blitt avvist av politikerne, noe vi håper vil skje også denne gang. Og at vi deretter får fred, helst for godt...

For vår vei vil vi særlig påpeke:

1. Veiens lengde og bruk. Veien fra Langøy skole til Raudsandmoen, med arm til Løvnes, er i alt 5,3 km, og en mye brukt, god vei. Denne veien blir noe helt annet å drifte og vedlikeholde for få oppsittere enn gårdsveier.
2. Transport av skolebarn. Det er skolebarn både i Raudsandlia og på Løvnes. Om kort tid vil det også bli skolebarn på Raudsandmoen og på Gorrtangen.
3. Åpen vei for ambulanse, brannbil og politi. En privat vei kan vi ikke garantere åpen etter f.eks store snøfall, flom eller storm.
4. Veiens betydning for friluftslivet. Det er opparbeid rasteplasser langs veien over øyene, både på Viøya og Geitsundøya. Disse driftes av kommunen ved utsetting av bord/benker, søppeldunker og grasslått. Mange bruker også veien i forbindelse med sykkelture, og det er som kjent skogsbilvei fra Raudsandlia til Katterås.
5. Veiens betydning for næringslivet. Med utgangspunkt i den offentlige veien er det bygd 6 skogsbilveianlegg med en samlet lengde på 15 km, samt veier til gårdsbruk/enkelthus og hytteområder
6. På Raudsandmoen er det offentlig gravplass
7. Dersom vi må danne en egen veiforening, og ordne med alt rundt denne, ser vi oss ikke i stand til å videreføre avtalen med kommunen om drift av Langøy skole.

Vi vil også rekapitulere:

Denne veien var det siste store anlegget for å skaffe bilveier til bygdas utkanter. Dyktige og fremsynte politikere, med ordførerne i spissen, hadde i mellomkrigstida fått bygd veier til de fleste av bygdas spredte gårder. Og dette i ei tid da bygda virkelig var fattig, De aller fleste veiene ble også overtatt som fylkesveier. Veibyggingen fortsatte etter krigen, og endte med at veien til nordsida av Fjorden ble realisert. Ære og heder må deles mellom ordførerne Knut Lauve, Knut Adolf Moland, Olaf Moland og ikke minst Paul Reine.

Veien omfatter egentlig 3 ulike anlegg:

- a. Viktjenna – Ormsund vedtatt av Vegårshei kommune i 1955, og bygd 1956-58. Kommunen betalte 75% av kostnadene, resten ble delt mellom gårdbrukere i kretsen
- b. Ormsund – Geitsund ble vedtatt i Fylkestinget 28.11.1974, inkl Ormsund bro på 20m, Veien ble bygd i fylkeskommunens regi i 1976.

- c. Løvnes – Raudsandmoen ble bygd som skogs- og jordbruksvei, etter fylkets standarder, i årene 1976-78. Kostnaden ble fordelt mellom grunneierne. Veien fikk ordinære statstilskott. Reidar Støylen bygde en god vei, som bl.a. aldri har vært stengt i teleløsningen.

Det samlede prosjekt, helt fra Viktjenna, ble overtatt som **fylkesvei** under stor festivit s på Raudsandmoen den 19.6.1978. Dette var i samsvar med tidligere vedtak.

Overingeniør Olav Dukefoss i Statens Vegvesen skrev i 1995 ei bok: « Fylkesvegene i Aust-Agder». Boka omtaler situasjonen midt på 1980-tallet. I boka er også de 21 (sic) fylkesveiene på Vegårshei omtalt. Han gir et resyme av veienes historie, kostnader og, ikke minst, hva som ble krevd av oppsitterne med hensyn til utbedringer f r veien etter søknad kunne opptas som fylkesvei.

Omkring 1980 startet fylkeskommunen en prosess som gikk ut på å overføre ansvaret for mange av disse veiene til kommunene. Dette førte (dessverre) til at mange av fylkesveiene ble overført til kommunen fra 1.1.1987. Kommunen gikk da inn i de avtaler/vedtak som fylkeskommunen tidligere hadde inngått med oppsitterne. **Det er tvilsomt om kommunen nå ensidig kan løpe fra disse avtalene.**

Kommunen mottok imidlertid rikelig økonomisk kompensasjon fra staten for å overta drifts- og vedlikeholdsansvaret for disse veiene, en kompensasjon som kanskje fortsatt ligger inne i overføringene fra staten. Vi mener tallet kr 30.000 pr km har vært nevnt flere ganger? Så mye har kommunen aldri brukt på veiene. Dog skal det nevnes at kommunen gjennom mange år har hatt en svært samvittighetsfull og dyktig veivokter som har gjort det beste ut av de midler han fikk tildelt.

Men hva hvis kommunen frasier seg ansvaret for disse veiene? Beholder kommunen da fortsatt pengene? Vi kan godt være behjelpelig med å tipse Kommunaldepartementet om at det nå kanskje er penger å spare....

For oppsitterne langs veien

Per Tore Solheim